

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

§. V. De obligationibus Advocati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

quisque tenetur parere justæ sententiæ & obedire Superiori justa & moraliter possibilia præcipienti.

Porro si reus ante solutam pecuniam moriatur, tenetur hæres eam solvere: nam succedit in eodem onere bonis affixo. Cum autem Jura dicunt pœnam non transire ad hæredem, loquuntur vel de pœna corporali, vel de pœna quæ nondum fuit debita vivente Reo.

Non pauci censent damnato ad triremes licere fugere, nisi data fuerit fides præsertim jurata remanendi: quia non tam damnatur ut ibi maneat, quàm ut detineatur. Et quia nimis esset grave Reum obligari in conscientia ad sponte manendum, quando fugere potest: cum in triremibus manere sit res durissima: quod extendunt ad perpetuum carcerem valde molestum. Nisi sit Religiosus, nam ex communi tenetur manere, quia ex voto obedientiæ tenetur parere Prælato in hac pœna justa ipsi præcepta.

§. V.

De Obligationibus Advocati.

Dico secundùm communem sententiam Advocatus tenetur ex Justitia 1. Habere competentem scientiam, quâ valeat sufficienter Justitiam & merita causarum secundùm Jura cognoscere & proponere; cum pro idoneo

neo Advocato se exponat & ut talis stipendia accipiat: alioquin se Committit periculo graviter nocendi aliis.

2. Suo Clienti præstare diligentiam debitam pro qualitate causæ, & fidelitatem, eique indicare causæ æquitatem vel injustitiam, probabilitatem obtinendi, & periculum eam perdendi: nam hæc omnia pertinent ad ejus officium; & stipendio conductus est, ut utiliter, justè, & diligenter negotium gerat.

3. Abstinerere se à fraudibus, falsis probationibus, convitiis & aliis injuriis contra partem adversam: nam ei faceret injuriam.

4. Non accipere ultra pretium justum, scilicet taxatum: vel si non sit, illud censetur justum, quod habetur tale judicio prudentum, spectatâ qualitate negotii, peritiâ Advocati, & labore quem impendit, ac consuetudine approbatâ; nam excessus suprâ justum pretium est injustus. Nec ei licet pacisci cum cliente de aliquota parte, si vincat, nempe ut pro pretio det, v. g. 3. vel 4. partem illius, quod ex victoria consequetur: nam hoc prohibetur, l. 53. ff. de Pact. ne Advocatus, quia sua res agitur, conetur per fas & nefas victoriam obtinere, & ne fraudibus occasio detur.

5. Non licet Advocato tueri causam, quam scit esse injustam, vel nihil fere habere probabilitatis, ita ut semper apud Judices rejiciatur: nam iniustum est iniustitiam tueri, & alios ad eam inducere. Tamen ex causis civilibus æque

que probabilibus, juxta multos, ei licet alter-
 utram tueri, modò cliens de periculo perden-
 dae litis moneatur: quia utraque pars habet
 Jus proferendi suas rationes in iudicio per se
 vel per alium, & Advocatus solum sui clientis
 jura proponit, non iudicat. Sed limito, modò
 cliens sit possessor, vel ipse Advocatus iudicet
 eam esse probabiliorem, aut saltem talem vi-
 sum iri iudicibus: nam non potest agere cau-
 sam contra possessorem, quam iudicat esse du-
 biam, & talem communiter haberi ac Judici-
 bus visum iri; quia non ei licet causam susci-
 pere nisi, quam talem esse iudicet, ut eam pos-
 sit probare Judici, & persuadere ut pro illa sen-
 tentiam ferat, hoc enim est Advocati officium:
 at tunc non potest talem iudicare causam quam
 censet esse dubiam; idque certius ac clarius
 est si causa sit contra possessorem, cum ipse
 sciat in dubio & pari causa meliorem esse con-
 ditionem possessoris, ideòque injustè eum ve-
 xatum iri.

A fortiori in causa criminali dubia non licet
 tueri partes actoris: quia hic in tali casu gravi-
 ter peccat contra reum; ergo etiam Advocatus
 cum constet in dubio reum debere absol-
 vi ideòque causam actoris esse injustam.

Item non licet suscipere causam Civilem,
 quam certò iudicat esse minùs probabilem, &
 talem visum iri Judici: nam defenderet cau-
 sam, quam magis iudicat esse injustam, quam
 justam; & induceret Judicem ad adjudican-
 dum

dum causam habenti Jus minus probabile, ideoque ad injustè judicandum, conareturque impedire ne sententia feratur in favorem ejus, cujus Jus censet esse potius ac melius, quique proinde vincere debet: quod iniquum est. Quare Advocatus antequam causam suscipiat, tenetur ejus æquitatem & probabilitatem perpendere, eamque Clienti indicare.

Hinc Advocatus peccat contra Justitiam & tenetur ad restitutionem. 1. Si cum non sit satis peritus ac idoneus, Advocati officium suscipiat. 2. Si defendat causam, quam scit esse injustam, tenetur compensare omnia damna inde secuta sive parti adversæ, sive Clienti quem non monuit de injustitia causæ ab eo ignorata; nam illorum est causa injusta, auxilium & consilium præstando pro injustitia. 3. Si quamlibet causam sine discrimine & consideratione ejus Justitiæ suscipiat, solum attendens ad formalitatem Juris, nihil expendens causæ meritum. 4. Si in progressu causæ iniquitatem deprehendens, non moneat Clientem ut desistat, nec ipse eam deserat, licet prius justam putaverit: nam aliàs scienter injustitiam tueretur. *Non debet tamen eam prodere, ut scilicet aliam partem jurvet, vel secreta suæ causæ alteri parti revelet.* ait S. Thom. q. 7. a. 3. 5. Si ob ejus imperitiam, vel negligentiam vel malitiam Clientis causâ cadat, aut indebitas impensas faciat, vel aliud damnum patiatur, ex c. ult. de injur. nam horum damnorum est causa in-

sa in-

sa injusta, sive committendo, sive omittendo contra munus sui officii, ad quod præstandum se tacite obligavit. 6. Si periculum litis amittendæ non indicet Clienti qui eo cognito non fuisset litigaturus. 7. Si causæ expeditionem cum damno Clientis differat, postponat. 8. Si fundamenta vel secreta causæ detegat adversario. 9. Si in defendenda causa utatur aliquâ falsitate, proferendo scripturas falsas, testes falsos, adducendo leges falsas vel abrogatas, aut doctrinam reprobata, vel leges veras in falsos sensus scienter detorquendo, &c. 10. Si falsa crimina parti adversæ imponat, vel vera sed occulta ad causam non pertinentia referat, vel utatur convitiis. 11. Si accipiat pretium justo majus. 12. Si injustam transactionem suadeat. 13. Si plures causas accipiat, quam rectè expedire possit.

Not. Advocatus tenetur sub mortali in extremâ vel gravi necessitate pauperum, gratis eis patrocinari, sicut etiam Medicus, Chirurgus, & alii operam suam gratis præstare tenentur: nam quisque tenetur ex charitate proximo graviter egenti impendere subsidium necessarium, cum potest saltem sine gravi suo damno: alioqui non amat proximum sicut seipsum.